

1. Stiltræk

Ved auditiv analyse kan man fastslå nogle karakteristiske barok-stilstræk ved denne koncert:

- vekslen mellem tutti og solo. En solokoncert.
- vekslen mellem forte og piano. Terrassedynamik.
- besætning: *solist*: soloviolin
strygergruppe: 1. & 2. violin, bratsch
continuo: cello, contrabas, cembalo.
- tematisk enhed, dvs. ét tema pr. sats (i modsætning til klassikens "norm" med 2 kontrasterende temaer)
- sekvensering: en melodistump eller en tema-bid der gentages, hver gang forskudt i forhold til før. Oftest én tone op eller ned pr. gentagelse.

2. Formelementer

STORFORM: vekslen mellem tutti- og solo-afsnit, mellem tema-afsnit og solistiske afsnit, dvs. mellem Ritornel og Episode, altså en RONDO.

I en *solokoncert* som denne findes det koncerterende princip i kappestriden mellem soloinstrumentet og resten - groft sagt. Soloinstrumentet bakkes så op af *continuo*-gruppen (der hedder sådan fordi den spiller kontinuert, dvs. gennemgående, i hele satsen) samt - vekslede fra episode til episode - af forskellige udvalgte dele af strygergruppen.

En *concerto grosso* bygger på kontrasten mellem hele orkesteret (*tutti*) og en mindre del heraf (*concertino*) der normalt bestod af to violiner + continuo.

RITORNEL

I en beskrivelse af ritornellet - Temaet - er det praktisk at få fastslået hvilke dele, det er bygget op af. Når det vender tilbage i løbet af satsen er det ikke altid hele ritornellet, der gentages.

Temaet består sædvanligvis af 3-4 dele:

Første del præsenterer motiv-materialet og tonearten slås fast..

Midtvejs arbejdes med motiv-materialet, ofte med sekvensering og med større harmonisk bevægelse.

Til slut rundes der af. Slutdelen kan omfatte et nyt motiv eller blot gentage motivet fra første del, men harmonisk kommer vi hjem igen med en afsluttende kadence.

Her er temaet. Prøv at inddele det i bidder:

FORM

Hele satsen kan inddeles i 9 dele. Prøv selv:

1	2	3	4	5

6	7	8	9